

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 177: Forslag til lov om ændring af byggeloven, lov om almene boliger m.v. og lov om bygnings- og boligregistrering. (Byggeskadeforsikring m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 14/3 2007. Første behandling 10/4 2007. Betænkning 24/5 2007. Anden behandling 29/5 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil da godt starte med at give udtryk for, at vi i Socialdemokratiet er rigtig glade for, at der bliver etableret en byggeskadeforsikring for det private byggeri. Alt for mange har som ejere oplevet, at der, efter at de har overtaget en nyopført bolig, er byggeskader, og at der er alvorlige svigt. Jeg håber, at vi med den her lovgivning kan få gjort op med de problemer.

Vi har jo erfaringer. Vi har fra tidligere byggeskadefonde, som vi har for det støttede byggeri fra 1986, set, at de netop har vist sig effektive i form af en hurtig indgriben over for byggeskader.

Men jeg skal ikke lægge skjul på, at vi har en stor undren over, at økonomi- og erhvervsministeren ikke forud for lovforslaget valgte at inddrage os i arbejdet. Jeg tror, at det havde været klogt. Forslaget har hele vejen igennem båret præg af hastværk og ikke særlig gennemtænkte løsninger, hvilket jo også har betydning, at der har måttet stilles en lang række spørgsmål, og at der har været afholdt samråd. Og alligevel er der stadig væk mange uklarheder.

Det er selvfølgelig glædeligt, at ministeren på nogle områder, som vi har rejst, har erkendt problemerne og har efterkommet vores ønsker. Men jeg kan ikke undlade at udtrykke vores bekymring over forsikringssektorens problematiske rolle i forhold til eftersyn. Det havde været naturligt at trække på den erfaring, som de bestående byggeskadefonde har i den her sammenhæng.

Ministeren giver i bemærkningerne til lovforslaget udtryk for, at forslaget også skal ses som

en indsats mod skimmelsvamp, men til trods for adskillige spørgsmål og svar er det ikke lykkedes at komme til en endelig afklaring. De meget upræcise svar og tilkendegivelser fra ministerens side kan egentlig kun opfattes som et udtryk for, at regeringen og ministeren ikke tager det her problem særlig seriøst.

Vi vil i Socialdemokratiet ikke acceptere, at mennesker fastholdes i usunde boliger, der ikke er egnet til beboelse, og som frembyder ganske alvorlige helbredsmæssige konsekvenser for disse mennesker. På den baggrund finder vi det også ganske utilfredsstillende, at det ikke har været muligt klart at få præciseret lovens dækningsomfang i forhold til skimmelsvamp.

Kl. 9.05

Vi havde jo tidligere på ugen en debat i forbindelse med Socialdemokratiets forslag om hjælp til lejere, der er ramt af skimmelsvamp, og der hørte vi såvel de borgerlige partier som socialministeren give udtryk for regeringens store indsats mod skimmelsvamp.

Forslaget er jo også med økonomi- og erhvervsministerens egne ord med til at sikre bedre mod skimmelsvamp, men når man ser på det her forslag, afspejler det, at regeringens indsats er meget lemfældig. Forslaget og de mange svar, som jeg har fået i udvalget, afspejler, hvordan det sejler hos regeringen i forhold til skimmelsvamp.

Det siges i lovforslaget – og jeg citerer:

Sundhedsmæssigt utilfredsstillende vækst af skimmelsvamp på grund af svigt eller bygnings-skade vil være dækket af forsikringen.

Det beder jeg så om at få uddybet i et svar til Boligudvalget. Og der svares:

Jamen der er ikke i bygge Lovgivningen noget svar på, hvornår skimmelsvamp er sundhedsskadelig, og derfor kan det heller ikke oplyses, hvor meget skimmelsvamp der må være, og hvor den må findes i boligen. Dog vil udgifter blive dækket til fjernelse af skimmelsvamp i nødvendigt omfang.

Det er jo ikke særlig klart. Hvad er nødvendigt omfang?

I det næste svar fremgår det, at forsikringen vil dække, hvor der er synlig forekomst af skimmelsvamp, der kan være sundhedsfarlig. Dog vil skader med mindre områder af synlig skimmelsvamp, og – skriver man videre – op til nogle håndfladers størrelse ikke være dækket af forsikringen.

Jeg må konstatere, at usikkerheden om, hvornår skimmelsvampudbrud vil være dækket, er

meget stor efter disse svar. Det skal være synligt, og det skal være af mere end nogle håndfladers størrelse.

Så kommer der et notat, efter at vi har haft et samråd, og ministeren fortryder de svar, som Boligudvalget tidligere har fået. Nu skriver man, at såvel synlig som usynlig skimmelsvamp, hvis det vil udvikle sig til at være sundhedsskadelige typer, vil være omfattet. Dog slutter ministeren i notatet med at skrive, at den nærmere præcisering af, hvilken forekomst af skader der vil være dækningsberettiget, vil blive fastsat i en bekendtgørelse.

Vi synes, at det er dybt betænkeligt at skulle lovgive via bekendtgørelser. Tilsvarende bliver det ganske svært, hvis man fra domstolens side skal støtte sig til svar, der er så divergerende, som vi her har været udsat for.

Vi har fået nogle meldinger, der er meget uklare. Så jeg vil godt slutte af med at sige: Vi er glade for, at vi får en byggeskadeforsikring, men omvendt vil vi ikke tage ansvaret, for vi tror og forventer, hvad angår skimmelsvamp, men også i forhold til lovforslaget som sådan, at det, når loven er vedtaget, vil vise sig, at der er langt flere fejl og mangler.

Jeg vil kalde det, der er lavet her, for sjuskeri. Det er ministerens ansvar, og hermed er det meget klart placeret. Vi har advaret, og vi kan ikke komme længere. Men jeg synes, det havde været smukt, hvis vi havde fået lavet noget, der ikke havde den her usikkerhed omkring sig.

Bjarne Laustsen (S):

Grunden til, at jeg tager ordet her i dag, er, at vores ordfører, fru Lissa Mathiasen, var oppe med en berettiget kritik af lovgivningen på byggeska- deområdet.

Der er ingen tvivl om, at det er et skridt i den rigtige retning, men jeg synes, at det med det forløb, der har været – samråd, spørgsmål osv. – ville være rimeligt, at ministeren og andre ordførere fra de forskellige partier, der har været med i den her lovgivningsproces, siger noget om det her.

For det er jo fuldstændig korrekt, at det er længe siden, man har set så ukonkret en lovgivning som den, der lægges op til her. Man siger noget om, at det skal reguleres via bekendtgørelser, og det er som sagt ikke godt. Der er bare det i forhold til skimmelsvamp, som vi har haft en lang række problemer med, at man ikke er i stand til at konkretisere, hvad problemets omfang er. Det kan kun tyde på, at regeringen og

partierne ikke tager det særlig alvorligt, at så mange mennesker ikke kan leve i en sund bolig, og at masser af børn bliver ramt af det og skal medicineres resten af deres liv. Det er da helt utroligt, at man ikke siger, hvad det præcist skal dække.

Jeg tror, at det, selv når man får lavet den her lovgivning, vil vise sig, at der vil opstå en lang række tvivlstilfælde. For det er næsten »Tænk på et tal« eller gæt på et eller andet. Og det var sådan set ikke meningen med lovgivningen. Lovgivningen skulle jo give rammen for et område, der ikke tidligere har været dækket. Det skulle så dækkes med den lovgivning her. Men alene det, at man kan finde på at skrive: nogle håndfladers størrelse! Det er måske ikke alle, der har en smedehånd som min. Hvad er det for noget? Og der dækkes kun det, der er synligt. Det er et meget, meget stort problem.

Kl. 9.10

Vi ved, at halvdelen af det skimmelsvamp, der er, er usynligt. Hvad med indgreb for at få klarlagt, om det er skimmelsvamp eller ej? Det står der heller ikke præciseret noget som helst om. Så siger ministeren: Nu må vi se, hvad sundhedsmyndighederne kommer med, og så må vi skrive det ind i bekendtgørelsen.

Sagt til ministeren: Det er ikke godt nok. Man kunne i hvert fald som minimum komme op og svare på nogle af de berettigede kritikpunkter, der har været i forhold til det her, for at få en lovgivning så præcis som mulig.

Det er klart og tydeligt blevet sagt heroppefra, at vi støtter lovgivningen, altså det, der er der. Men vi havde gerne set, at det havde været meget, meget præciseret, således at de tvivlstilfælde, der opstår, kunne have været undgået.

Formanden:

Tak til hr. Bjarne Laustsen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 114 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 178: Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love. (Gennemførelse af direktivet om genforsikringsvirksomhed, opgørelse af individuelle solvensbehov, aftaler om bonus og udbetaling af et målselskabs midler i forbindelse med overtagelsestilbud, retningslinjer for incitamentsafklønning, oprettelse af Penge- og Pensionspanelet, præcisering af Finanstilsynets tilsynsmæssige uafhængighed m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 14/3 2007. Første behandling 10/4 2007. Betænkning 15/5 2007. Anden behandling 29/5 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 112 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 167: Forslag til lov om ændring af beredskabsloven. (Kommunalbestyrelsernes og regionsrådenes anvendelse af et landsdækkende radiokommunikationsnet).

Af forsvarsministeren (Søren Gade).

(Fremsat 28/2 2007. Første behandling 22/3 2007. Betænkning 16/5 2007. Anden behandling 24/5 2007. Tillægsbetænkning 30/5 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Holger K. Nielsen (SF):

Når et stort flertal her i Folketinget om ikke så længe vil trykke på de grønne knapper og stemme for det her lovforslag, så vil jeg sige, at de pågældende medlemmer er meget, meget modige.

Mellem anden- og tredjebehandlingen har vi i Forsvarsudvalget fået en skrivelse fra Advokatfirmaet Kyed & Jybæk, som skriver, at hvis det her lovforslag bliver vedtaget, så vil en række operatører overveje en retssag imod staten med et krav om erstatning på 615 mio. kr.

Jeg tror, at de folketingsmedlemmer, der stemmer for, kan være glade for, at der ikke kan blive gjort et personligt ansvar gældende, for så kunne man risikere, at hvert medlem skulle til at hoste op med 5-6 mio. kr., hvis staten taber den her retssag. Og så tror jeg nok, at de ville have overvejet det her lovforslag lidt mere grundigt. Når der samtidig er en række punkter, som fortsat er, hvad jeg vil kalde ildelugtende, så forstår jeg simpelt hen ikke, at regeringen og folketingsflertallet i dag vil køre det her lovforslag igennem.

Jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde ved andenbehandlingen, men dog alligevel resumere, at det her også hænger sammen med en række ting, der skete i 2001 og årene fremover, hvor Motorola fik overdraget licensen på de frekvenser, som det her net skal køre under; at Motorola, da man fik de her frekvenser, mente, at man havde krav på et større kundegrundlag, og at Motorola i forlængelse af det truede med en retssag imod staten, hvis ikke man fik et tilstrækkeligt kundegrundlag.

Kl. 9.15

Denne retssag blev ikke til noget, men lidt bemærkelsesværdigt er det, at Motorola fik udsættelse flere gange i forbindelse med implementeringen af den her licens. Man fik en udsættelse af de store investeringer, selskabet skulle i gang med, og vi kan måske fornemme en sammenhæng mellem, at man opgav en retssag, og at man fik de her forlængelser.

Så er vi nu kommet til, at Motorola skal leve op til licensen senest i 2010, og mærkeligt nok vedtager man i dag et lovforslag, som giver Motorola det kundegrundlag, Motorola ønskede i 2001. Det er da et besynderligt sammentræf af omstændigheder, som vi kan se her.